

ÚVOD

Druhý díl pokračuje dalšími 135 druhy léčivých rostlin (J-Z, tj. 126-260), takže v obou dílech je celkem uvedeno 260 léčivých rostlin. Každá z nich je mimo textové části doplněna i pérovkou, některé jsou potom uvedeny i v barevné příloze (1-52).

Velmi cenné jsou přílohy, kde jsou obsáhlé rejstříky jmen rostlin nebo užívaných drog, a to latinský, český, čínský a vietnamský, včetně rejstříku věcného. Publikace je doplněna o použitou a doporučenou literaturu, která umožní čtenáři dále si rozšířit odborné znalosti v této oblasti.

Počet uvedených rostlin je zcela logicky omezen pouze na nejvýznamnější druhy. Je však jasné, že tradiční čínská medicína (TČM), založená především na fytoterapii, jich využívá několik tisíc. S ohledem na geografické rozložení Číny a Vietnamu jsou v přehledu zahrnuty jak ty, které rostou pouze v teplých oblastech, tak i rostliny mírného pásu, které je často možné pěstovat s úspěchem i u nás.

Velkým problémem současné botaniky je systematika rostlin, která se zcela zákonitě promítá i do této publikace. U mnoha druhů se mění, často opakovaně, nejen latinská jména, ale dochází k přeřazování do jiných čeledí a k jejich přejmenování, případně tvorbě jmen nových. Za této situace nezbylo, než u latinských jmen použít v TČM ta nejčastěji používaná, doplněná o synonyma.

Samostatnou kapitolou jsou česká jména rostlin. Do současnosti u nás neexistuje závazné botanické názvosloví, u cizích rostlin mnohdy chybějí odpovídající česká jména, nebo někdy pocházejí ještě z doby českého botanika J. S. Presla (1791-1849) a jsou často velmi archaická. Proto jsou v této publikaci mnohdy rodová i druhová jména počestěná nebo byla použita ta, která se běžně užívají ve světě.